

Sygn. akt: III U 1703/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 marca 2014 r. w O.

sprawy z odwołania T. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 30.09.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje T. Ś. prawo do emerytury począwszy od dnia 06.07.2013r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.09.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił T. Ś. prawa do emerytury.

T. Ś. wniósł odwołanie od tej decyzji. W uzasadnieniu stwierdził, że na dzień 01.01.1999r. osiągnął 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz zgromadził 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Stwierdził, że T. Ś. nie spełnia wszystkich warunków wymaganych do przyznania prawa do wcześniejszej emerytury, gdyż nie legitymuje się on 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, a jedynie okresem 13 lat, 1 miesiąc i 16 dni. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył okresów pracy od dnia 22.11.1976r. do dnia 21.05.1977r. w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) oraz od dnia 16.10.1979r. do dnia 31.03.1981r. w O. – Usługowej Spółdzielni Pracy w M. z uwagi na fakt, iż ubezpieczony nie przedłożył świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach za w/w okresy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 19.07.2013r. T. Ś. złożył w ZUS wniosek o emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Po przeanalizowaniu tego wniosku ZUS uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. ogólny okres pracy wnioskodawcy wynoszący 26 lat, 1 miesiąc i 13 dni. Nie uznał natomiast ubezpieczonemu 15 lat okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, a jedynie okres 13 lat, 1 miesiąc i 16 dni. Wobec powyższego decyzją z dnia 30.09.2013r. odmówił T. Ś. prawa do emerytury.

T. Ś. urodził się dnia (...), zatem podstawą o ubieganie się przez niego o prawo do emerytury jest art. **184** ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) w zw. z **§4** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., nr 8, poz.43 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 31.12.1948r. który łącznie spełnił następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący w przypadku mężczyzn 60 lat,
- nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 1.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy T. Ś. zgromadził łącznie 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach.

Na okoliczność pracy w (...) P. T. Ś. złożył świadectwo pracy z dnia 21.03.1977r., z którego wynika, że w okresie od dnia 22.11.1976r. do dnia 21.05.1977r. pracował tam jako kierowca ciągnikowy i kierowca samochodu Ż..

Z zeznań świadków Z. W. (k.55) i M. W. (k.55) wynika, że odwołujący pracował w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) jedynie jako traktorzysta. Odwołujący zatrudnił się na jesieni, gdy jeszcze zachodziła konieczność wykonywania prac polowych i odwołujący pracował przy tych pracach jako kierowca ciągnika. Z ich zeznań wynika, że porą zimową, traktorzyści pracowali na wynajmie - jeździli ciągnikami po całym powiecie i wozili towar dla prywatnych gospodarzy, dla GS-ów, do Mieszalni P. w M. M.. Ponadto zimą wozili piasek, nawozy, sypali żwir na drogę. (...) P.-G. miała dużo zwierząt i trzeba było im przywieźć ciągnikami pasze. Z ich zeznań wynika, że było dużo prac transportowych. Wobec powyższego była to praca wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ponieważ w świadectwie pracy widnieje zapis, że T. Ś. pracował także jako kierowca Ż., zatem Sąd analizował zeznania świadków i odwołującego również w tej kwestii.

Z ich zeznań zgodnie wynika, że kierowcą Ż. był prezes tej spółdzielni. Świadek M. W. zeznała, że spółdzielni nie stać było na kierowcę Ż., dlatego Ż. jeździł prezes po zaopatrzenie oraz rozwoził pracowników do domu, gdy pracowali do późnych godzin i nie mieli połączeń komunikacyjnych. Natomiast T. Ś. jeździł Ż. sporadycznie, jedynie w zastępstwie prezesa, który np. zachorował. Zdarzyło się to zaledwie kilka razy i zawsze po godzinach pracy odwołującego jako kierowcy ciągnika. Miało to miejsce wówczas, gdy pracownicy pracowali w polu do późnych godzin i trzeba było ich odwieźć do domu, bo nie było wtedy komunikacji.

Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków. Pracowali oni razem z odwołującym. Z. W. także był kierowcą. Natomiast M. W. była księgową, a jej mąż S. W. przyjął się do (...) G.-P. w tym samym okresie co odwołujący. Także pracował jako traktorzysta. Głównie pracował przy pracach polowych, a zimową porą – w transporcie. Zatem świadkowie doskonale znali specyfikę pracy odwołującego.

Na podstawie ich zeznań oraz zeznań odwołującego Sąd uznał, że T. Ś. w okresie od dnia 22.11.1976r. do dnia 21.05.1977r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca ciągnika. Okres ten wynosi 6 miesięcy. Jest to stanowisko wyszczególnione w **wykazie A, dziale VIII, poz.3** w/w rozporządzenia. Natomiast prowadzenie przez niego samochodu marki Ż. miało charakter incydentalny, jednostkowy i odbywało się po godzinach pracy.

Kolejnym spornym okresem była praca odwołującego w O. – Usługowej Spółdzielni Pracy w M. od dnia 16.10.1979r. do dnia 31.03.1981r.

Na okoliczność tej pracy T. Ś. złożył świadectwo pracy z dnia 31.03.1981r., z którego wynika, że pracował tam jako kierowca samochodu ciężarowego, palacz co oraz ponownie jako kierowca samochodu ciężarowego.

Z zeznań świadków M. B. (k.55) i J. B. (k.55v) wynika, że generalnie odwołujący pracował w O. – Usługowej Spółdzielni Pracy w M. jako kierowca Stara 28. Z zeznań świadka M. B. wynika, że był to S., którym uprzednio jeździł świadek. Ponieważ świadek dostał nowego Ż., to odwołujący przejął po nim Stara. Odwołujący przez cały okres zatrudnienia jeździł na tym samym S.. Był to samochód przystosowany do przewożenia materiału do szycia i gotowych wyrobów. Odwołujący jeździł nim po całej Polsce. Był to S. o ładowności 5 ton. Przy czym z zeznań świadków wynika, że przez jeden sezon – odwołujący był palaczem CO, gdyż jego S. był w remoncie. Z ich zeznań wynika także, że praca palacza CO była pracą ręczną, niezautomatyzowaną.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz odwołującego. Świadców pracowali razem z odwołującym. M. B. pracował także jako kierowca, a J. B. – jako zaopatrzeniowiec. Zнали zatem specyfikę pracy odwołującego w tym okresie.

Ponadto zeznania te korespondują z opinią sporządzoną dnia 10.04.1981r. przez pracodawcę, z której wynika, że T. Ś. w okresie od dnia 16.10.1979r. do dnia 07.10.1980r. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego. Następnie od dnia 08.10.1980r. do dnia 01.03.1981r. jako palacz centralnego ogrzewania. Po tym znów pracował jako kierowca samochodu ciężarowego od dnia 02.03.1981r. do 31.03.1981r.(k.56-57 a.e.). Nadto odwołujący złożył do ZUS pismo dotyczące zmian warunków pracy i płacy z dnia 02.03.1981r., w którym jest określony jako „kierowca samochodu ciężarowego marki S.”.

Wobec powyższego w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie Sąd uznał, że T. Ś. pracował w szczególnych warunkach jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w okresach: od dnia 16.10.1979r. do dnia 07.10.1980r. i od dnia 02.03.1981r. do 31.03.1981r. Jest to praca wyszczególniona w **wykazie A, dziale VIII, poz.2** w/w rozporządzenia. Natomiast w okresie od dnia 08.10.1980r. do dnia 01.03.1981r. pracował jako palacz centralnego ogrzewania. Jest to praca wyszczególniona w **wykazie A, dziale XIV poz.1** w/w rozporządzenia. Łącznie okresy te wynoszą 1 rok, 5 miesięcy i 16 dni.

Po dodaniu opisanych powyżej okresów do okresów pracy w szczególnych warunkach uznanych przez ZUS, odwołujący wykazał w niniejszym postępowaniu staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze **15 lat 1 miesiąc i 2 dni** (13 lat, 1 miesiąc i 16 dni + 6 miesięcy + 1 rok, 5 miesięcy i 16 dni).

Z tych względów Sąd uznał, że T. Ś. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w oparciu o art.184 powoływanej na wstępie ustawy i przyznał mu prawo do emerytury począwszy od dnia 06.07.2013r., czyli od ukończenia 60 lat - stosownie do treści art.129 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd na mocy art. **477¹⁴§2 k.p.c.** zmienił zaskarżoną decyzję.

Stosownie do treści art.**118 ust.1 a** ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa już na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi

takiej odpowiedzialności. Odwołujący nie przedstawił świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionych przez właściwe organy. Ocena czy sporny okres należy doliczyć T. Ś. do stażu pracy w szczególnych warunkach, wymagała przeprowadzenia dowodów z przesłuchania świadków.

W tym zakresie Sąd orzekł na mocy **art.118 ust.1 a** w/w ustawy.